

V R T E C

Časopis s podobami za slovensko mladino s prilogo „Angelček“.

Štev. 12.

Ljubljana, dne 1. decembra 1917.

Leto 47.

Pesmi pregnancev.

1.

Ne premorejo oblaki,
plavajoči vrh neba,
kapljic toliko, kot lili
mi pregnanci smo solza.

Ure, dneve, težka leta,
lijemo jih dan na dan,
pota vsa smo prehodili,
sreče iščemo zaman.

Iščemo zaman ognjišča,
kot ga nam je nudil dom...
Vse, kar drago nam je bilo,
vojni je uničil grom.

Kaj, o svet, smo ti storili,
da si sreče vzel nam raj?
Kdaj povrnemo se zopet
v raj naš ljubljeni nazaj?

2.

Naša polja z našim znojem
napojili smo,
a zdaj s trupli sinov naših
jih pokrili so.
S križi grobnimi zdaj polja
naša posejana so;
polja in življenja pota
z njimi znamovana so...

3.

Kje potujete, vi, bratje,
kdo vam reže božji kruh?
V mislih se srečava z vami
moj razmišljajoči duh.

Oh, v deželi daljni tuji
sami vi potujete,
kakor ljudstvo izraelsko
v suženjstvu zdihujete.

Z vami hodi misel moja,
plakajoča kakor vi,
čakajoča nove zarje,
ki svobodo nam rodi...

Maksimov.

